

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, FEBRUARY 18, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Položaj v Jugoslaviji še ni jasen

Porice se širijo, da je Hitler obljubil Jugoslaviji novo ozemlje toda odstopiti mora Macedonijo Bolgariji. Armada ne bo dovolila sekanje meje.

REGENT PAVEL HOČE IMETI DOMOVINO
V OKVIRU SEDANJH MEJ

Armada naskakuje pet dni italijanske vojne v Albaniji

17. febr. — Grške čete, katerim pomagajo angleški bombniki, že pet dni ne naskakujejo italijanske vojske. Fašisti so bili pripravljeni se z več močjo na osrednji fronti so tako da do 20 ali 30 mož.

Regent Pavel, ki je v španskem mestu San Sebastian, je včeraj silil na 30,000 ljudi brez streho, ki je začel divjati kma-tem, ko je prihrul od At-ke, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

Smrtna kosa

17. febr. — Včeraj je v španskem mestu San Sebastian, ki je povzročil smrt, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

17. febr. — Včeraj je v španskem mestu San Sebastian, ki je povzročil smrt, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

17. febr. — Včeraj je v španskem mestu San Sebastian, ki je povzročil smrt, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

17. febr. — Včeraj je v španskem mestu San Sebastian, ki je povzročil smrt, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

17. febr. — Včeraj je v španskem mestu San Sebastian, ki je povzročil smrt, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

17. febr. — Včeraj je v španskem mestu San Sebastian, ki je povzročil smrt, ki je povzročil smrt. Mesto se vedno gori.

Zdaj ne bo šlo tako!

Da so Japonci leta 1905 tako naglo strli Ruse, je bil največji vzrok ta, da so jih našli nepripravljene. Japon- ska vojska je bila v pripravi, da bi bila Japonci vse križem torpedi- rali ruske bojne ladje, kate- re niso niti sanjale, da je kaka vojna. No, če Japon- ski misli, da bo zdaj našla Amerikance in Angleže tako nepripravljene, se jako moti.

Prehod Jugoslavije in Bolgarije k Nemčiji je udarec za Rusijo

Cleveland. — Dr. Emil Leng- yel, ki je priznan poznavalec evropskih razmer, je izjavil, da bo morala iti Rusija v vojno z Nemčijo, če bo Hitler zasedel Dardanele, ki so važnega po- mena za izhod Rusiji na Sredo- zemsko morje.

Dalje je rekel, da je udaja Jugoslavije in Bolgarije nem- škemu pritisku velik udarec za Rusijo, ki je vedno smatrala, da ima vpliv v Podonavski do- lini. To je zdaj vzela Nemčija in Rusija je izgubila ves vpliv na Balkanu in okoliškem teri- toriju.

Mesto grozi zapreti vse tri čistilne naprave

Mestna zbornica je včeraj z 18 proti 14 glasovom zavrnila predlog utilitetnega odseka in mestne administracije, da se na- loži 22 centov na vodne račune za vsake 1000 kubičnih čevljev vode. To bi prineslo mestu letos \$665,000, s čemer bi se vzdrže- vale vse tri mestne naprave, ki čistijo odvodne kanale. Mesto pravi, da nima denarja, da bi naprave obratovalo. Ena se na- haja na 140. cesti in Lake Shore Blvd., ena na 49. cesti in Canal Rd., ena zahodno od Edgewater Parka. Da bi se ne naložilo vse breme teh naprav na ramena od- jemalcev vode, se zlasti bori councilman Pucel, ki je že pono- vno predlagal, naj bi se naložilo vzdrževanje na vsa posestva enako.

Velika vrednost

Norwood Appliance and Fur- niture nudi zelo veliko vrednost na radio aparatih Philco izdel- ka, model 608 P. Cena temu ra- diu je \$139.95. Zdaj pa dobite ta radio, 20 plošč in priprav- za izdelovanje plošč doma, kar je vredno \$25, vse skupaj za \$139.95 in vaš stari radio daste zraven.

Prvorojenka umrla

Včeraj popoldne je umrla v St. Ann's bolnišnici Dolores Ste- fe, prvorojenka družine Frank in Frances Stefe, 6414 Varian Ave. Dekliško ime matere je bi- lo Marinčič. Pogreb se bo vršil danes popoldne iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave.

Še bo mrz

Mrzla sapa, ki je vela včeraj in nesla nov sneg, bo danes ne- koliko ponehala. Toda vremen- ski urad naznanja, da bo danes mrzleje in da bo zapadlo še več snega.

V senatu so se že udarili zaradi po- moči Angliji

Vodja republikancev je proti miru, dokler bo Hitler stavil pogoje

Washington, 17. febr. — Se- nator Austin iz Vermonta, po- možni vodja republikancev, je izjavil v senatni zbornici, da bi najemniško-posojilni predlog povedal vsemu svetu, da so Zed. države proti vsaki mirovni po- godbi, dokler ima Hitler moč na- rekovati pogoje.

Austin je nastopil za sprejem tega predloga potem, ko je vodja demokratov, senator Barkley, od- prl debato z izjavo, da če Zed. države ne bodo pomagale pora- ziti Hitlerja v Evropi, se mu bo- mo morali nekega dne podati, ali pa ga poraziti na naši zemlji.

Kolego Barkleya je prekinil senator Taft iz Ohia, ki je rekel, da bi se sodilo po izvajanjih se- natorja Barkleya, da bi morali biti sedaj že v vojni. Nato ga je zavrnil Barkley pikro: "Če sena- tor Taft misli, da logika položaja zahteva napoved vojne, ima na pravo voljo, da predloži re- solucijo za napoved vojne Nem- čiji."

"Ta predlog," je grmel sena- tor Austin, "izjavlja vsemu sve- tu, da mi nimamo vere v tega moža Hitlerja, da ne protujemo njegovemu sistemu suženjstva in da so Zed. države nasprotne vsa- kemu mirovnemu paktu, dokler ima Hitler besedo pri mirovni pogodbi. Kakšne veljave bi bila mirovna pogodba, če bi jo podpi- sal Hitler?"

Browder je izgubil na najvišji sodnji

Washington, D. C. — Vodja ameriških komunistov, Earl Browder, je izgubil pritožbo na najvišji sodnji Zed. držav, ki je potrdilo obsodbo newyorškega okrožnega sodišča na štiri leta ječe in \$2,000 globe, ker je dobil ameriški potni list pod napačno pretvezo. Browder je prisegel, ko je leta 1934 vpra- šal za potni list, da ga ni prej- še nikdar dobil. Toda dokazalo se je, da ga je dobil prej že trikrat in vsakokrat pod dru- gim imenom.

Mati Mrs. Fox umrla

V soboto so pokopali v Greens- burg, Pa. Mrs. Josephine Cra- dis, mater Mrs. Charles E. Fox, ki je soproga znanega euclid- skega policijskega poročnika. Mrs. Cradis je podlegla poškod- ni v avtni nezgodi. Stara je bila 67 let in rojena v Zumb- raku na Hrvaškem. V Ameri- ki je prišla leta 1892. V Ameri- ki zapuška soproga Antona, hčere Mrs. Charles Fox, Mrs. A. Repasky, Mrs. J. Morrick, Mrs. J. Beam ter sinove Vilje- ma in Karla. Zapuška tudi 17 vnukov in tri pravnuke. Naj ji bo lahka ameriška zemlja, pre- ostalim izrekamo naše iskreno sožalje.

Štorklja se je oglasila

Pri družini Mr. in Mrs. John Perko na 19403 Muskoka Ave. se je oglasila teta štorklja, ki je prinesla 8 funtov težkega fant- ka. Srečna mamica je hčerka poznane družine Mr. in Mrs. An- ton Slopko iz Arrowhead Ave., ki sta tako postala že petkrat sta- ri oče in stara mama. Naše če- stitke!

Angleški avijatičarji so poleteli prav do Poljske in nazaj

Mesto bomb so metali samo letake, da dokažejo zmoglost letal

London, 17. febr. — Angle- ška avijatika je dokazala, da ji ni kos nobena druga na svetu. V soboto ponoči so namreč po- leteli angleški avijatičarji prav nad zahodno Poljsko in nazaj, ne da bi kje pristali, kar je naj- manj 1,800 milj poti. Angle- niso metali na ta del Poljske, ki je pod nemško oblastjo, nobenih bomb, ampak samo propagandne letake, katerih vsebino vlada ne pove. To je prvi tak polet angle- škij avijonov, odkar se je priče- la vojna. Toda vlada je nami- gnula, da je vselej najprej me- taletake na kraje po Nemčiji, katere je potem obmetavala z bombami.

V soboto ponoči so angleški avijatičarji bombardirali nem- ško Porurje. S poleta se ni vrni- lo pet letal. Včeraj jutraj in proti večeru so pa Nemci napadli London in druge kraje po An- gliji, toda niso napravili kak- posebne škode.

Nemška ladja je zvičajno prišla blizu angleških

Madeira, 17. febr. — Mornar- ji, ki so se rešili s potopljenih angleških ladij, ki jih je potop- lila zadnja sredo v bližini tega otoka neka nemška roparska ladja, pripovedujejo skoro ne- verjetno dogodivščino. Mornar- ji trdijo, da se je pridružila skupini 18 ladij tudi nemška ladja, ki je imela angleško za- stavo in ki so jo vsi smatrali, da je del stražnega spremstva. Polne štiri ure je nemška ladja plula z angleškimi. Naenkrat je pa odprla topovski ogenj na skupino ladij, ki niso bile pri- pravljene na to. Šest se jih je takoj potopilo, ostale so se raz- pršile.

Bombniki iz New Yorka v Anglijo

New York. — Sem je dospel prvi od 26 bombnikov, ki jih je izdelala firma Consolidated Air- craft Corp. v San Diego, Cal. za Anglijo. Ti bombniki lahko brez težave letijo 270 milj na uro, ne da bi jih bilo treba "siliti." Kot se poroča, bo odletel ta bombnik v par dneh v Anglijo, kar bo prvič, da bodo poslali iz New Yorka di- rektno v Anglijo kakega zračne- ga orjaka. Ta bombnik more ne- sti štiri tone bomb iz Anglije v katerikoli kraj v Evropi in se vrne, ne da bi spotoma kje pri- stal.

Pozdravi iz Floride

Mr. in Mrs. Joe Birk, Milka in Ana Filipič pošiljajo tople pozdrave iz Floride vsem znan- cem in prijateljem širom Cleve- landa. Pišejo, da se čez dan son- čijo, zvečer jih pa "luna trka!"

Iz Ambridge, Pa.

V Sewickley bolnišnici se na- haja Mrs. Joseph Rosenberger iz Ambridge, Pa., ki je bila zad- nji teden operirana. Operacijo je srečno prestala.

Zadušnica

V sredo ob osmih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pokojno Frances Ske- be. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Bolgarija in Turčija sta sklenili nenapadalno pogodbo; udar Angliji

Turčija ne bo zgrabila za orožje, če pride nemška armada v Bolgarijo. Rusija, ki pomaga Hitlerju, je prisilila Turško k temu koraku. Po- ložaj Grčije je postal s tem zelo opasen.

Sofija, Bolgarija, 17. febr. — Bolgarija in Turčija sta se zedi- nili na prijateljskem paktu, v katerem se je Turčija zavezala, da ne bo zgradila za orožje, če začne nemška armada korakati preko Bolgarije v Grčijo. Do- zdaj je Turčija vedno naglašala, da bo zgrabila za orožje, čim stopi en nemški vojak na bolgarska tla. S tem je Anglija izgubila upanje, da bo Turčija pomagala Grški, če bi jo napadla Nemčija.

Vprašanje zdaj nastane, če se bo Grčija še nadalje bojevala z Italijo, ali bo sklenila premirje zdaj, ko nima razen od Anglije pričakovati od nobene sosedne ka- ke pomoči.

S tem paktom med Bolgarijo in Turčijo je Hitler odstranil zadnjo oviro za pohod na Grči- jo. Za tem paktom se vidi jasno roka Rusije, ki ni hotela oblju- biti pomoči Bolgariji proti nem- ški armadi in zdaj se sodi, da je Stalin prisilil Turčijo da ostane nevtralna, ako hoče Hitler pope- ljati svojo armado preko Balka- na. Rusija je preveč nevarna so- seda, da bi si ji upala Turčija nasprotovati.

V diplomatskih krogih se sodi, da Hitlerju zdaj niti ne bo po- treba, da bi peljal svojo armado proti Grčiji, ker bo slednja ta- koj sklenila premirje z Italijani, čim bo uradno razglašen pakt med Bolgarijo in Turčijo. Dru- gega ji ne preostaja brez pomoči sosedov ter zato ne bo čakala, da bi prišel Hitler nanjo s svojo armado.

Posredovanje pri Vati- kanu za pomilostitev Hrvat- skih zaprtih duhovnikov

Belgrad, 16. febr. — Hrvatski nadškof Stepinac se je odpravil v Rim, kjer bo prosil papeža Pija, da posreduje pri jugoslo- vanski vladi za pomilostitev več hrvatskih duhovnikov, ki so za- prti radi razširjanja politič- ne literature. Letaki so poziv- ljali za "osvoboditev Hrvatske" in so bili baže napisani na pobu- do hrvatskega separatista An- te Paveljica, ki je sedaj v pre- gnanstvu v Italiji.

Direktorska seja

Redna seja direktorija Slo- venskega društvenega doma na Reher Ave. se bo vršila jutri večer točno ob 7.30.

VATIKAN ODLOČNO ZANIKUJE, DA BI BIL PAPEŽ ZA "NOVI RED" V EVROPI

Rim, 15. febr. — Vatikansko glasilo Osservatore Romano je prineslo oster napad proti govo- ricam, da je papež Pij XII. in Vatikan proti demokracijam. Drugi protest v istem glasilu pa zanika poročila, da se je položaj katoliške Cerkve v Nemčiji iz- boljšal. Tako ostrih besed kot v tem protestu ni bilo že dolgo v vatikanskem glasilu.

Nemške čete se vedno bolj bližajo Bolgariji; invazija v 10 dneh

London, 17. febr. — Nemške čete, ki se nahajajo v bližini ro- munskega pristanišča Constan- za, so začele delati priprave za vkrcanje na ladje, ki jih pope- ljejo v Bolgarijo. Pričakuje se, da bo začela nemška armada s pohodom v Bolgarijo v enem te- dnu ali kvečjem v 10 dneh. Okrog Constanze je 45,000 nemških vo- jakov. Iz vseh krajev Romunije se pomikajo nemška pehota, tanki in topništvo proti bolgarski me- ji.

Poročila zatrjujejo, da bo po- slal Hitler kakih 12 do 15 divizij v Bolgarijo, kakor hitro bo na- stalo bolj ugodno vreme. Te di- vizije bi šle preko Donave, a one čete iz Constanze bi se peljale na ladjah v bolgarsko pristani- šče Varna na Črnem morju. Drugo poročilo pa zatrjuje, da ima Nemčija več čet v Italiji, da jih pošlje v Albanijo. Neko po- ročilo trdi, da je nemški general- ni štab proti temu, da bi šla ar- mada v Bolgarijo, dokler ni po- vsem gotovo, kakšno stališče bo- sta zavzeli Jugoslavija in Turč- ja glede tega.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Reading, Pa. — Pred dnevi se je zadušil na farmi s plinom, ki je prihajal iz avtomobilskega motorja, John Stupica. Rojen je bil tukaj in oženjen. — V Burgettstownu je pred kratkim umrl Jos. Ferberžar, star 64 let in doma iz Šmarja pri Ljubljani. — V Forest Cityju je umrl Frank Rupnik, star 50 let in ro- jen v Logatcu. Zapuška tri si- novce in tri hčere. — V Republi- cu, Pa., je pa umrl Anton No- vak, star 62 let in doma iz Gabra pri St. Vidu na Dolenjskem. Za- puška je ženo in otroke.

San Francisco, Cal. — Dne 23. januarja je tu umrla Helena Longar, stara 86 let in doma iz žužemberka na Dolenjskem. V Ameriki je živila 50 let in zapu- šča 84-letnega moža Fr. Longar- ja.

bi sv. Oče kdaj izjavil, da je pro- ti demokratskim formam vlade. Dalje so se širile vesti, da je nek papežev zastopnik spodbu- jal častnike in vojake gotove dr- žave za boj proti drugi. Časo- pisje je pisalo, da je papež nago- varjal Francijo, naj sklene pre- mirje, da se izogne popolnemu razdejanju. O božiču se je pisa- lo, da je bilo katoličanom v oku- piranih ozemljih dovoljeno pri- sostvovati verskim obredom.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.00 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 41 Tues., Feb. 18, 1941

Narod, ki se dviga iz razvalin

Svet še ni poznal brezprimerne hrabrosti in žrtev, ki jih je doprinesel mali finski narodič v boju z ruskim barbarizmom. Toda šapa divjega ruskega medveda ga ni strla. Kot demoni so se borili Finci skoro pet mesecev. V marcu 1940 so sklenili s krvnikom Stalinom premirje. "Poslanstvo Rusije" je pirovalo nad črvikom. V tem boju je dalo življenje 22,000 Fincev, 45,000 jih je bilo ranjenih, 600,000 jih je pa pribežalo iz krajev, katere so zasedli Rusi. Finska je dala Rusiji 10% svoje plodne zemlje, 11% gozda, 10% vseh svojih tovarn, 16% svojih železnic. Dala je Rusom tri svoja razcvitajoča mesta in jim dala v najem otok Hango za 30 let.

Skupni stroški vojne finskega naroda so bili v ameriški valuti okrog \$600,000,000. To je ogromna vsota za narod, katerega skupni dohodki so letno komaj dve tretjini od tega.

In Finci niso iskali vojne, gotovo ne. Toda, ko je hotela Rusija udreti v njih hiše in jim razdreti njih ognjišča, so zgrabili za orožje s pogumom in se s tako spretnostjo bili z Stalinovo rdečo armado, da jih je občudoval ves svet. V obeh Zedinjenih državah so dobili Finci prvenstvo nad vsemi drugimi narodi na evropskem kontinentu. Finci končno niso bili poraženi v boju, bili pa so brutalno udarjeni v mirovni pogodbi.

Danes leže ruske bojne ladje ob otoku Hanko, ki je bil finska last. Finska vlada hiti zatrjevati, da hoče živeti v miru z obema sosedoma, z Rusijo in Nemčijo. Ruska in nemška armada imata pravico marširati preko finskega ozemlja.

Letos bo za Finsko eno najbolj žalostnih dob v njeni zgodovini, da se ne izvzame niti leto 1918, ko so cepali ljudje v epidemiji. Sirovo maslo in maščobe se delijo po šest unč na teden na vsako osebo. Ker ni premoga, je šlo 100,000 mož v gozdove, da so nasekali 17,000,000 kubičnih metrov drv, da narod ne bo zmrznil pri mrzli peči.

Finski poslanik v Washingtonu, Hjalmar Procope, je oni dan rekel: "Če ne dobimo pomoči, bomo umrli od glada." V skladiščih ima Finska komaj za štiri mesece žitne zaloge. Najhujši udarec za Finsko je pa bil, ko so Zed. države odklonile posojilo \$7,000,000, da bi si narod kupil kruha. Drobničica za Ameriko, a za Finsko življenje! V Washingtonu namreč sumijo, da dobiva Nemčija iz Finske živila. Bog pomagaj! Če bi dali vse, bi ne bilo dosti. Vse, kar more dobiti Finska iz inozemstva, potrebuje sama, krvavo potrebuje. In če bi tudi šla kaka mrvica v Nemčijo, kaj pa je to v primeri bogatih zalog, ki jih pošilja Rusija v Nemčijo. In vendar v Washingtonu lepo božajo Rusijo. Seve, Finska je mala, brezpomembna deželica v svetovnih vprašanjih. Reče se ne sme niti ganiti, mogočnej lahko dela vse.

Kljub vsemu temu, pa finski narod še ni na tleh in tudi ne bo. Narod, ki je v svojem jedru zdrav, bo živel. Če je trenutno sklonjene glave, pa bo prišel čas, ko bo hodil pokonci.

Svet bi se moral učiti pri Fincih vztrajnost in žilavosti. Narod, ki pusti, da ga nosi trenutni položaj kot nosi veter kos suhe cunje, nima prostora v današnji gnječi.

Hitler na Balkanu

Angleški premier Churchill je govoril nedavno pomembne besede, ko je rekel: "Če bi se združili vsi balkanski narodi v eno silo, bi s pomočjo Anglije in Turčije lahko zadržali nemško armado na levem bregu Donave. Toda če južne evropske države dopustijo, da jih Hitler pogoltno drugo za drugo, potem bodo delile usodo z Dansko, Holandsko in Belgijo in nihče ne more vedeti, kdaj se bodo zopet osvobodile."

In prav to se danes godi na Balkanu. Hitler golta južno-evropske države lepo drugo za drugo. Najprej je postala žrtve Madžarska, ki je nasledla sladkim obljubam po nekaj ozemlju. Toda Madžari se danes prav nič dobro ne počutijo.

Potem je notranji razkol v Romuniji poklical nemško armado, ki je zasedla oljne vrelce in vzpostavila red v deželi, kakor je to najbolje kazalo za Nemčijo. Romunci so danes toliko svobodni, kot je miš v pasti.

Zatem je prišla na vrsto Bolgarija, ki je dovolila prehod nemški armadi preko njenega ozemlja. Bolgarija se je dolgo zanašala na pomoč iz Rusije. Toda Rusija je gluha za klice na pomoč in je z lahkim srcem prodala svoje balkanske slovanske brate Nemcu. To je najbrže tudi "poslanstvo Rusije," ki menda čaka, da bo Evropa izčrpana, nakar bo začela Rusija s svojim "poslanstvom," ki pa ne bo koristno za nikogar drugega kot za komunizem. Bolgarska diplomacija je bila vedno na napačni strani in tako je tudi zdaj srečno prijadrala v Berlin.

Ko je imel Hitler Bolgarijo v žepu, se je obrnil na zadnjo balkansko državo, ki bi mu morda delala sitnosti, Jugoslavijo. Danes se še ne ve, kaj je Hitler obljubil Jugoslaviji, če dovoli prehod nemški armadi na Grško. Jugoslavija je vse nekaj drugega kot je, na primer, Bolgarija. Ima izvrstno armado, katere moralo in bojno razpoloženje vpoštevava vsa Evropa in tako tudi Hitler. Če bi imela jugoslovanska armada moderno orožje, kot ga ima Nemčija, bi Hitler s svojo armado ne marširal preko Jugoslavije, kot bi bil na večba-

BESEDA IZ NARODA

Na pustno soboto

Prepusni čas bo kmalu pri kraju. Ali ste se že odločili kam greste na pustno soboto 22. februarja? Jaz vam priporočam, da pridete v Slovenski dom na Holmes Ave., kjer priredijo članice Ženskega kluba Slovenskega doma maškarnado veselico.

Te članice so vedno pridno na delu, da vselej posetnikom dobro postrežejo. Za maske je pripravljenih precej lepih nagrad. Prve tri nagrade bodo v gotovini. Prvo nagrado bo dobila maska, ki bo najpomembnejša za klub, drugo najlepša in tretjo pa bo dobila najgrša. Potem bo pa še več nagrad v blagu.

Iz tega lahko razvidite, da se bo res vredno našesti in če se ne mislite našesti, pa pridite vseeno pogledat, saj bo zabave dovolj za vse, za stare in mlade. Godba bo pa tudi izvrstna, saj vsi poznate Jankovičev orkester. Vstopnina je samo 30 centov.

V kuhinji bo na razpolago okusen prigrizek, v točilnici pa vam bodo postregli z izvrstno kapljico. Pričetek ob osmih zvečer in konec pa bo, ko bodo petelin pili in Francke vriskale. Čeprav me Jaka nekaj ongi v svoji koloni, da rada vriskam, v soboto bom pa še bolj, pa če se Jaka na glavo postavi, saj bom morala potem molčati prav do velike noči.

Vsem vam je gotovo znano, da je ženski klub pri našem domu kot desna roka korporacije. Vedno skrbi ta klub, da imajo vsi, ki prirejajo v našem domu svatbe, bankete ali veselice vse potrebno kar se rabi v kuhinji. Ker je delo tega kluba v splošno korist zato pa upamo, da se bo občinstvo odzvalo v velikem številu.

Posebno pa apeliramo na delničarje našega doma, da se po svojih možnostih odzovete našemu vabilu. Sploh pa je vabljen vsa naša slovenska javnost od blizu in daleč.

Parada za maske se bo pričela točno ob 10:30. Torej ne zamudite te lepe prilike, ko se boste za malo vstopnino lahko imenito zabavali. Članice ženskega kluba Slovenskega doma na Holmes Ave. vas prav prijazno vabijo. Pozdrav vsem delničarjem in delničarkam in sploh prijateljem dobre zabave in na svipenje.

Frances Susel.

Predpusna veselica v West Parku

Društvo Presvetege Srca Jezusovega št. 172 KSJ v West Parku prav vljudno vabi vse znance in prijatelje na predpusno veselico, ki jo priredi v soboto 22. februarja v Jugoslovanskem domu na 12912 McGowan Ave. in W. 130. St.

Ker vas naše društvo že več let ni nič nadlegovalo z prireditvami, zato pa se vam sedaj toliko bolj priporoča ter vabi cenjeno občinstvo predvsem pa članstvo našega društva kakor tudi prijatelje in člane sosednjih društev, da se prav gotovo zglasite na naši veselici omenjeni večer.

Kdor nas bo obiskal v soboto večer mu garantiram, da mu gotovo ne bo žal. Veselilni odbor je prav pridno na delu in bo pripravil vsega, da vam bo lahko postregel z vsemi telesnimi dobrotami tega sveta. Za ples pa bo igrala izvrstna Frank Kozuhova godba. Veliko bo zabave za vse stare in mlade, no pa kaj

lišču. Vendar danes še ne vemo, v koliko se je podala Jugoslavija nemškimi zahtevam. Upajmo, da se ni prodala za skledo leče. Če se ne udala pod protestom in s pasivno rezistenco, ji ne bo nihče zameril. Če bo pa sodelovala z ošiščem z obljubo kakega teritorija te ali one sosedne, bo njena bodočnost žalostna in prav nič slavna.

vam bom tukaj razlagala, kar pridite v soboto 22. februarja na našo veselico, pa se boste sami prepričali.

Še enkrat vas prav prijazno vabim, pridite tudi člani sosednjih bratskih društev, ker ob priliki vam bomo tudi mi povrnilili. Pridite, da se še malo razveselimo predno se prične postni čas. Čim več nas bo, tam bolj se bomo zabavali. Veseli bodimo, ker smo tako srečni, da smo v Ameriki, kjer se še lahko prav po domače zabavamo in slovensko govorimo ali zapojemo.

Vsak član našega društva naj se zaveda, da je njegova dolžnost po svoji moči podpirati društvo, ker imamo vsi enake koristi, zato mislim, da imamo tudi vsi enake dolžnosti. Torej na svideenje v soboto večer v West Parku. S sestrskim pozdravom,

Anna Pelčić.

Pridite na "card party"

Žene in dekleta demokratičnega kluba v 23. vardi vas prav vljudno vabijo na "card party," ki ga priredi v sredo 19. februarja ob pol osmih zvečer v prizidku Slovenskega narodnega doma (vhod na Addison Rd.).

Igrali boste lahko "66," pinochle, ali kar se vam bo pač poljubilo. Pri vsaki mizi bodo štiri osebe in bo dobil nagrado tisti, ki bo dobil največ iger. Po tej zabavi pa bomo servirali okusen prigrizek in vsak udeleženec pa bo dobil poseben listek, s katerim bo upravičen do posebne nagrade. Vse to boste dobili za samo 35 centov. Torej pridite v sredo večer v prizidku Slovenskega narodnega doma, kjer vas čaka vesela zabava.

Predsednica.

Pri podružnici št. 32 SZZ

V dolžnost si štejem, da tudi jaz povabim vse slovenske žene in dekleta in sploh cenjeno občinstvo, da pridete v torek 4. marca v dvorano k sv. Kristini na 222. cesti in sicer točno ob sedmih zvečer. Kaj pa bo tako važnega, bo morda kdo vprašal. Takoj vam povem, da bo ta večer poseben pouk v kuhinji in peki.

Vstopnine ni nobene, vse je prosto in poleg tega pa boste lahko deležni posebne nagrade. Mr. Bohinc in Mr. Sušnik pa bosta skrbela, da bo vsak in vsaka zadovoljna. Torej nikar ne zamudite te prilike, saj veste, da čim več nas bo, tem bolj bo lušno. Če je majhna družba, se vse nekam preveč kisto drži.

Nobena članica naj ne zamudi te prilike in vsaka naj povabi tudi še svoje prijateljice in prijatelje, da bomo napolnile dvorano in tako bo vsestranska zadovoljnost. Torej ne pozabite 4. marca ob sedmih zvečer bodite vse točno na mestu. Pozdrav!

T. Zdešar.

Kuhan in pečen kostanj

Vsi recepti, ki so bili do sedaj priobčeni o pečenju kostanja niso vredni piškavega oreha. Tukaj vam bom podala kar tri recepte kako se peče in kuha kostanj na Primorskem. Na vse tri načine boste lahko ob raznih prilikah pekli ali kuhali kostanj in ga potem tudi z veseljem jedli. Popolnoma se strinjam z urednikom, da ni slajše jedi na svetu kot je kostanj. Za svojo osebo pa še do-

denem češnje in fige, veste pa ne tiste fige, ki jih včasih v žepu držimo, kadar se kažemo, da se s to ali ono stvarjo strinjamo, a v žepu pa figo držimo. Jaz mislim tiste fige, ki rastejo na drevju.

Prvi recept je poskusil moj brat, uporabljal ga je bo ko je hodil v šolo, tedaj je bil začel s pečenjem kostanja na svojo roko in ta recept se lahko rabi 4. julija in ob sprejemu novega leta.

Bilo je nekega mrzlega jesenskega dne, ko smo šli otroci po kostanj tja gori na Polico, kajti tam ga je bilo vselej največ. Ko smo natresli in otepili dovolj kostanja, tedaj pa je bilo treba še marsikateremu kostanju sleči zimski suknjič. Veste to delo ni pa prav nič prijetno, kajti kostanj ima skoro prav tako kožo kot jež. Če ste ga kdaj imeli v rokah, boste že vedeli, kako prijetno pošegeta tiste šivanke. Jaz sem bila nekoč ujela ježa in zato pa vem, da ni veliko razlike med njegovo kožo in kostanjevo "zimsko suknjo."

Prišli smo domov s kostanjem, tedaj pa je šel moj brat Jože kar na svojo roko kostanj peči. Pekel ga je pa tako nerodno, da je prav malo manjkalo, da nas ni vseh pobral žandar in odpeljal v zapor radi napada na njegovo osebo. Brez mamine vednosti je Jože djal kostanj peč kar v žerjavici sredi ognjišča. Z lopatico je napravil prostor v kupu žerjavice in tja nasul kostanja ter ga pokril z vročim pepelom, na to pa je naložil še nekaj drobnih drv, da bo naša južina čim prej gotova.

Lahko si mislite, da smo otroci komaj čakali pečenega kostanja in smo lepo v krogu posedli na ognjišču in kar sline požirali, ker smo tako nestrpno čakali. Tedaj pa stopi v hišo žandar, ki je prišel na kozarec vina, ko ga je bila ravno službenica pot nanesla mimo naše gostilne, ker je bilo pa precej hladno, se je pa kar pri ognjišču ustavil in si grel roke. Mama pa mu je prinesla vina, kajti ata so bili tačas že v Ameriki. Ravno je žandar, nič hudega sluteč, stegnil roko po vinu, ko je začelo v ognju pokati in treskati, da je letelo vse po kuhinji pepel, žerjavica, kostanj in treske in kadilo se je, da ni bilo nič videti.

Prestrašeni smo otroci kar zijali in nismo zaprli ust dokler niso bila polna pepela in tedaj smo šele pričeli prhati in kihati, da je bilo veselje. Najbolj pa je bil presenečen žandar, da je takoj zaklical "v imenu postave" vsem skupaj, da nas bo odvedel v zapor radi napada na njegovo osebo. Seveda največ dela pa je imela potem mama predno je pospravila po ognjišču in kuhinji ter prepričala žandarija, da je kostanj streljal, ker ni bil načet, predno smo ga otroci deli peči. Torej to je prvi recept.

Drugi recept je pa tale. Z nožem odprete kostanju obleko, da bo lažje dihal, ko ga boste dejali v vročo peč. Tam ga pustite pol ure in v tem času ga vsaj enkrat obrnite, ko se bo tako pekel že dobrih 25 minut, tedaj pa vzemite enega v ro-

ke in ga stisnite med prsti, da mu bo odpadla obleka in da bi se pa tako slečen ne prehladil, ga hitro vtaknite v svojo shrambo in tako napravite tudi z drugimi kostanji in ko boste pojedli zadnjega, boste videli, da je kostanj pečen, samo škoda, ko ga ne bo več.

Tretji recept pa je. Najbolj okusen je kuhan kostanj. V lonec natresite kostanja do eno tretjino lonca in drugi dve tretjini pa denite vode. Za kuhanje ni treba kostanja nič prej narezati. Kuhate ga lahko par ur ali pa cel dan, ker se vam ni treba bati, da bi se vam razkuhal, kajti če ga potipljete od zunaj, bo vedno enako trd. Čez dobri dve uri pa ga stresite v skledo z "župco" vred, ampak ta kostanjeva "župca" ni za nobeno rabo, ne za pit in ne za jest. Bog ne daj, da bi to župco prej stran vrgli dokler niste vsega kostanja pojedli iz skleda, kajti kostanj mora biti v vroči vodi toliko časa, da se zadnjega olupu in poje. Kakor hitro ga vzamete iz vode, ga olupite in pojejte. To ponavljajte tako dolgo, dokler boste mogli katerega ujeti v skledi.

Seveda, ko boste tako lovili kostanj po vroči vodi, ni ravno potrebno, da bi ga morali loviti z golo roko, zato lahko rabite žlico ali kaj podobnega. Torej tu vam je nekaj receptov in si lahko izberete katerega hočete.

Rosalie.

Transilvanija

Zgodovina Transilvanije, ali Erdelja, ali Sedmograške, kakor že imenujejo tisto pokrajino, ki so jo mirovne pogodbe po zadnji svetovni vojni prisodile Rumuniji, in ki jo sedaj Madžarska misli dobiti nazaj celo ali vsaj delno, je zelo peštra.

Transilvansko ozemlje, ki ga na treh straneh obdaja Karpatško gorovje, meri 62,000 kv. km, površine ter prebivalstva pa ni kaj nad 3 milijone prebivalcev, ki so v večini Romuni, a so pomešani z velikimi ploščami madžarskih naselij ter nemških narodnih skupnosti. Nemci se radi tudi imenujejo "sedmograški Saksonci."

V starem veku zgodovine je pripadala ta dežela državi Dakov. V drugem stoletju pred Kr. jo je podrgel rimskemu cesarstvu cesar Trajan. Toda ko so se v dobi velikih narodnih preseljevanj začeli približevati Goti, so se Rimljani prostovoljno umaknili, in so jo na površini zasedla nemška plemena Vandarov in Gepidov. L. 567 po Kr. pa so pridrveli Obri, ki so gepidsko državo razbili in to deželo zasedli. Obri so v svojem spremstvu pripeljali seboj tudi slovanska plemena, ki so se naselila po tej deželi ter jih stare zgodovinske knjige omenjajo vse gori do 9. stoletja ko so jih Ogri popolnoma podjarmili tudi kot narodnost in si jih včlenili. Nekako do 11. stoletja je bila transilvanska dežela kot obmejna pokrajina madžarske vladavine v zelo rahlih odnosih z njo. Geza II. je nekatere nenaseljene predele poselel z nemškimi kmeti, ki jih je poklical iz Saksonskega. Andrej II. pa je poklical na pomoč nemški viteški red toda ta se v Transilvaniji ni dolgo mudil, marveč se je omejil na delovanje na Gradiščanskem (Burgenland). Istočasno pa so se začeli seliti na Sedmograško takojimenovani Seklerji (Szekler), ki so poseben odtonek madžarskega plemena. V deželo so prišli s posebnimi pravicami na podoben način, kakor nemški priseljenci iz Saksonskega. Madžarski kralji so na Sedmograškem imenovali posebne vojvode, katerih oblast pa je vedno bolj naraščala in so polagoma dosegli popolno neodvisnost. V deželi pa so živeli drug ob drugem domačinski Romuni, priseljeni nemški Saksonci in madžarski Seklerji, toda Nemci in Madžari obdvarovani in

obvarovani s posebnimi giji, ki jih Romuni so uživali.

Leta 1437 je prišlo v vaniji do ustanovitve madžarskih plemičev, cev in Szeklerjev," ki se pridejali ime "treh naravo graške dežele." Toda kaj za je trajala samo do 16. stoletja, nekaj več kakor 100 let, ko so Turki pridrveli v deželo in zasedli Budimpešto. Pa z Transilvanija je bila plemena Turkov dvignjena v svojo no veliko romunsko. Tepej za je potem avstrijski kralj 1691. Madžarsko pod svojo bila tudi Transilvanija, šena kot avstrijska krona ujeta.

Ker se je avstrijska krona hudo vmešavala v notranje ljenje transilvanske dežele, o krnjevala samoupravo, je ujavala protestantizem, ki je se se Madžari, ki so bili Transilvaniji naseljeni, čili upor. Rakoczyja, zgodilo v začetku 18. stoletja. Transilvanija je bila v njem stoletju sredi hudi litni vrvjenja in deželni zbor v Kluj (Tisburg) l. 1848. objavil tev vse pokrajine k Domačinsko prebivalstvo priključiti za mnenje vprašano. Toda vse zrušilo v nič, ko so bili tepeni in je bila Transilvanija ponovno proglašena za stojna avstrijska krona o la. Madžari pa so po jili Transilvanijo, ki racijo popolnoma izgo neodvisnost.

Leta 1918 je romunja zasedla Transilvanijo, potem pri mirovni po pokrajina priključena muniji, oziroma se število romunskega do prebivalstva kakor pradačne začetke je bila Transilvanija litično zaživela pod je prišel čez Karpat v, iz romunskih ni

Uvoz strojev za sladkorja v Italiji je prost vsake carine, ne morejo nabaviti v

Če verjamete al' pa ne

V Afriki živi ple kaj čudne običaje plomatskih zborovim, čudne običaje, koristne in zelo Kadar pridejo (tam ženske še nima pravice razen pri vležejo na trebuh, na svojo, kakopak leže lahko pove vsa leži na srcu. Zato "zasedanja" na rejo kričati in se preveč glasno, ampak bolj po tihem. Če deli, kar poskusite, deli, če boste spravili, kako pravdasko tima. Le te na trebuhu. Taka nja" so uvedli menda to, da bi potekala to, da bi zborovalci kaj sklenili.

Zelo priporočljivo bi taka zborovanja v našem kongresu, preklajajo včasih po nazadnje pa le sprej kot je v prvotnem vencijskih bi taka zbor bila napačna. Pom kako bi bilo to tudi zato, ker bi ne bilo stavljati stolov v shode bi pa to ne bi shode, no, ker če bi cenje ležalo na trebuhih in molci podpiralo glav, moglo ploskati gov bi temu zelo narobe

Samo še en teden preostaja in zvedeli boste, kako lahko postanete delničarji prireditve v korist cerkve sv. Vida. Hranite desetice za ta blag namen!

SATAN IN IŠKARIOT

PO NEMŠKEM IZVIRNIKU K. MAYA

"Se je straža menjala?" sem vprašal.
"Kaj si odel?"
"Kaj sta storila zamenjana?"
"Do zjutri?"
"Legla sta. Mislim, da že spi-
vili."

"Pa začniva! Kam spraviva
bila penika?"
"V gozd k našim ljudem."
"Tega bi ne storil —"
"Zakaj ne?"

"Tvoji Mimbrenji v gozdu
opazovata tabor in ne
kro utegnili še posebej paziti
ujetnika. Razen tega nam
rjaski v bližini tabora lahko
notrno škodujeta. Samo krik-
je je treba kateremu pa nas
pravi!"

"Ne prepušči ju meni!"
"Kam ju boš djal?"
"Kaj si vprašal?"
"Kaj si vprašal?"
"Kaj si vprašal?"

"Tvoja duša je temna ko noč,
ki je ne razsvetljuje noben me-
sec in nobena zvezda! Tvoje be-
sededonji prijazno, pa za nji-
mi se skriva zloba! Nekaj name-
ravaš, kar ne bo dobro za me-
ne."

"Izenaditi te nameravam,
druga nič. Ni treba, da bi mi že
kar zlobo podtikal.
Pojdi, da vidiš, kaj bi ti rad
pokazal!"

"Ni se branil, se ni mogel. Pa
tudi radovednost ga je gnala.
Stopila sva ob gozdu. Mogoče
je bilo, da bi kriknil in posvar-
il svoje ljudi. Zato sem vzel
nož in dejal:

"Čuj, kaj ti pravim! Odslej
ne boš znil besede več, dokler ti
spet ne dovolim govoriti. Če le
samo črneš, ti sunem tale nož
v srce! Ne misli, da se šalim!"

"Nalaho sem ga zabodel sko-
zi obleko. Silno se je prestrašil,
s pridruženim glasom je prosil:
"Nikar — nikar —! Saj bom
tiho! Čisto tiho bom! Besedice
ne bom črnil."

"Upam, da boš molčal! Sicer
nemudoma uresničim grožnjo!
Pojdiva! Stopaj tesno za me-
no in dobro si zapomni vse, kar
boš videl in slišal!"

"Dospela sva k prvemu naše-
mu možu v gozdu. Za grmom je
ležal in pozorno prežal ven na
prerijo. Polglasno sem zaklical,
da bi me spoznal:

"Jaz sem, Old Shatterhand.
Se je kaj posebnega zgodilo?"
"Nič."
"Kaj počenajajo Yume?"
"Spijo."

"Kmalu sva našla drugega in
tretjega, z vsakim sem izprego-
voril nekaj besed, da se je Vete
ja lahko prepričal, kako tesno
smo obkolili tabor."

"Na drugem koncu polkroga
je stražil Winnetou. Koj je uga-
nil, kaj nameravam. Dejalo je
pogovarjati:

"Si prišel gledat, ali je res, da
se nam nobeden tvojih ljudi ne
more izmuzniti? Slabši so ko
psi. Kajti pes je vsaj buden in
čuječ, Yume pa spi. Sram bi
me bilo, če bi bil poglavar takih
nesposobnih ljudi! Strah in gro-
za jih bo obšla, ko se prebudijo,
da zadnjega jih postrelimo, če
se ne vdajo."

Yuma bi bil rad nekaj pove-
dal. Menda je mislil prositi mi-
losti, pa spomnil se je na mojo
grožnjo, molčal je. Mehčal se
je —
Obšla sva še polkrog na pre-
riji in našla Močnega bivola.
Ni uganil, čemu sem vzel Yu-
mo s seboj, spet se mu je vzbudi-
la nezaupnost, skoraj jezen je
bil, ko ga je zagledal.
(Dalje prihodnjik.)

Pozabljeno pokopališče

Sredi obsežnih borovih gozdov
blizu Ptujja leži pozabljeno voja-
ško pokopališče. Med vojno je
nastalo tamkaj veliko taborišče,
skoraj pravo mesto. V začetku
so postavili vojniki ob železniški
progi le nekaj barak in desak in
jih pobelili z apnom. Potem so
rastle barake kakor gobe po de-
žju. V njih so naseljevali obla-
sti begunce z Goriškega, ranjen-
ce z bojišč in vojne ujetnike. Za
njimi so prišli vojaki, oficirji in
usmiljenke. Kmalu nato so se
nagnile v taborišče jate pusto-
lovcev in vojnih dobičkarjev
vseh mogočih narodnosti. Iz
skromnih vojaških kantonov so na-
stale trgovine, restavracije, ka-
varne in celo hoteli. Taborišče
se je razvilo v mesto, ki so ga po
bližnji graščini imenovali Stem-
tal. Begunci so si postavili So-
kolski dom, oficirjem so vojniki
postavili kazino s klubskimi pro-
stori in zabavišči. Hiša je zras-
la ob hiši, vsaka lepša, večja
in udobnejša za svoje sosede.
Le barake za begunce so ostale,
kakršne so bile od začetka, nizke
in tesne. Krog njih so se vili
umazani jarki in tesni kanali,
kjer so se naselile podgane. Ista
so ostala tudi velika, s peskom
posuta dvorišča, ograjena z bo-
dečo žico, kjer so postopali veliki
in postavni ruski ujetniki. Ni-
kjer nobene sence, nikjer šopa
trave. Ostriženi na balin so po-
stopali ob ograji in prodajali ra-
dovednim okoličanom, ki so jih
ob nedeljah hodili gledat in po-
nujali za tobak ali nekaj drobi-
ža za igrače iz navadnega ka-
menja ali iz borovega lesa, ki so
jih sami izdelovali. Ljudje so
kupovali iz usmiljenja.

Po preveru so upravniki pu-
stili bolnike v posteljah in jet-
nike za ograjami in pobegnili.
Za njimi se je razbegnulo voja-
štvo. Potem so jo odkurili še
ujetniki. V taborišče so vdrl

kmetje in ga oplenili do golih
sten. Ostale so gole in prazne le-
sene stavbe, ki so stale še nekaj
let. Potem so podrli tudi barake.
Ostalo je samo še pokopališče.
Tudi pokopališče leži sredi bo-
rovja, še najdeš ga težko. Vsi
dohodi so zanemarjeni, gosto po-
rastli s travo in grmovjem. Sko-
zi lep vhod z nemškimi napisom
stopiš na prostrano gozdno jaso,
divje prerastlo s plevelom, robo-
vjem, grmovjem in travo. Vse
naokrog godejo črički in frfota-
ji metulji. Sredi jase stoji ka-
pelica s čebulastim zvonom in
lepim vhomom v vzhodnem slogu.
Vrata so zaprta, zadovoljiti se
moram le s tem, da pokukam
skoz motno šipo. Dvoje, troje
klopi na vsaki strani, oltar z le-
po podobo in po stenah nekaj
slik in spominskih napisov. Na
beli steni je napis s svinčnikom.
S težavo razberem okorne črke,
ki jih je zapisala okorna, pisa-
nja nevejana roka.

"Nikoli več vojne! Mir Božji
po vsem svetu!"
"Skrbite za grobove padlih
vojakov!"

Da, iz gostega plevla se krog
in krog kapelice vrste dolge redi
spomenikov. Vsi enaki, umetna
plošča s križem in preprostim
napisom. Tu in tam zija v vrsti
vrzel. Prepereli spomenik je pa-
dečo žico, kjer so postopali veliki
in postavni ruski ujetniki. Ni-
kjer nobene sence, nikjer šopa
trave. Ostriženi na balin so po-
stopali ob ograji in prodajali ra-
dovednim okoličanom, ki so jih
ob nedeljah hodili gledat in po-
nujali za tobak ali nekaj drobi-
ža za igrače iz navadnega ka-
menja ali iz borovega lesa, ki so
jih sami izdelovali. Ljudje so
kupovali iz usmiljenja.

Tako strahotno mirno je na
tej zapuščeni jasi. Le jesensko
sonce sije preko drevja. Če bi
črički tako ne peli, bi mi postalo
pretesno pri srcu. Nekje da-
leč v gozdu zapoje sekira in zo-
pet utihne. Potem pride med

lo priimek patria, toda za njimi
je padla še sama. Tako je bila
njihova žetev ničeva. Na ce-
mentnem klečalniku pred spome-
nikom leži suh venec iz nemške-
ga bora in hrastovega listja. Od
venca vise trakovi rdeče zasta-
ve s kljukastim križem.

Za kapelico, med visokim gr-
movjem, so spomeniki postavljene
brez reda: ta je lesen, oni zo-
pet iz marmorja. Tu so pokopa-
ni "civilni," večinoma mlada de-
kleta s tujimi imeni, usmiljenke.
Njihovi grobovi so tudi zapušče-
ni. Če hočeš razbrati napis, mo-
raš z roko razgrniti plevel in bo-
deče robidovje. En grob leži
prav na robu gozda, že med pr-
vim bori, sam zase kakor izlo-
čen. Spomenik se je že močno
nagnil. Napis pove, da je tudi
tu pokopano mlado dekle. Nič
več. Spodaj pa še znane besede:
"Šumi, šumi, gozd zeleni," ki vsi-
ljujejo misel, da je to dekle po-
kopano prav v kotu, neslo v grob
nesrečno zgodbo.

Trudoma se pririnem v drug
oddelek, kjer stoji v vrsti spo-
meniki s turbani. Grobovi so
obrnjeni proti vzhodu. Tu leže
najboljši vojniki c. kr. armade,
pozabljeni in zapuščeni. Takoj
zraven pa se vrste grobovi rus-
kih ujetnikov. S težavo razbe-
rem s spomenika "Russ. Kriegs-
gefang. Pjotr Archipenko, 25.
Aug. 1916." Zraven Pjota počiva
Iwan, zraven tega pa Wasył —
imena so surova in tuje pre-
pisana z nemško pisavo. Ubogi
mužiki, v kakih daljavah ste si
iskali grobove! Prav na koncu
stojte mlajši, lepši spomeniki:
semkaj so še po vojni pokopali
nekaj kadetov "Krymskago kor-
pusa."

Tako strahotno mirno je na
tej zapuščeni jasi. Le jesensko
sonce sije preko drevja. Če bi
črički tako ne peli, bi mi postalo
pretesno pri srcu. Nekje da-
leč v gozdu zapoje sekira in zo-
pet utihne. Potem pride med

drevjem deček s polnim klobu-
kom gob, obstane, zastrmi, gle-
da, potem pa preplašen pobeg-
ne...
J. M.

Švicarski list o angleško-grškem sodelovanju

Posebni dopisnik švicarskega
lista "Journal de Geneve," Wal-
ther Bosshardt, je iz Aten po-
slal zadnji izvorno poročilo o
katerem podrobno razpravlja o
angleško-grškem sodelovanju v
sedanji vojni z Italijo. Razum-
ljivo je sicer, da skuša v najlep-
ši luči prikazati to sodelovanje.
Presenečajo pa nekatere podro-
bnosti, iz katerih javnost lahko
bolj spozna, zakaj se grška vojs-
ka tako trdovratno upira itali-
janskim oddelkom v Albaniji in
dosega celo uspehe, ki jih sovra-
žnik sam prizna. Med drugim
piše:

"Brez presenečenja in brez
fraz je Velika Britanija dala Gr-
čiji pomoč. Takoj po napovedi
vojne, so se britanski letalski
častniki pojavili v jeklenomodri
uniformi v hotelu, kjer stanuj-
jem. Ze v nekaj dneh je število
častnikov naraslo nad dve sto.
Grške oblasti so angleškim le-
talskim častnikom dale na raz-
polago dva največja hotela v
Atenah.

Mladi angleški letalci, ki jih je
močno ožgalo vroče egiptsko son-
ce, ustvarjajo razpoloženje med
ljudstvom po širokih atenskih
ulicah. Pojavljajo se v atenskih
restavracijah in drugih lokalih.
Njihova priljubljenost ne po-
zna meje. Povsod, kjerkoli se
pojavi, vzbujajo veliko rado-
vednost in manifestacije. Po tr-
govinah kupci sami zahtevajo,
da morajo uslužbenci angleških
letalcev najprej postreči. Pov-
sod jih spoštujejo, in Grki kot
gostoljubljen narod takšno postop-
anje smatrajo za čisto naravno.

V Atenah angleški jezik čeda-
lje bolj zamenjuje francoskega.
Vedno več je na atenskih ulicah
tudi avtomobilov z angleškimi
zastavicami. Prav tako nepre-
stano raste tudi število motornih
vozil z znakom "B. A." (British
Army — britanska vojska).

Po mnenju vojaških opazoval-
cev na kraju samem, je grška
vojska disciplinirana, posebni
njeni odliki pa sta hrabrost in
poznavanje ozemlja, kjer se boji
odigravajo. Zlasti slove po tem
evzonski polki, ki je njihova hra-
brost na strminah pri Korči
preseglja vse pričakovanje. Zato
tu tudi prevladuje prepričanje,
da bo grška vojska sama kos so-
vražniku in da ne bo niti potre-
bno, da bi ji na kopnem poma-
gali tudi angleški vojaki. Velika
Britanija je na Grško, kjer niso
imeli dovolj sedobnega orožja,
poslala veliko število protitan-
kovskih topov in protiletalskih
baterij. Prav tako pa je bilo po-
slanih tudi mnogo baterij lahke
artilrije na izpostavljene točke
bojišča.

Atenski časopisi na pišejo, da
bodo eskadre angleških bomb-
nikov in lovskih letal tudi v bo-
doče prihajale iz Egipta in sicer
še v večjem številu in bodo še
uspešneje sodelovale z mladim
grškim letalstvom."

Angleško-grško sodelovanje
na Sredozemskem morju ni več
čisto krajevna značaja, pač pa
že daleč presega ta okvir. To je
predgraja velikega boja za
obrambo najkrajše angleške po-
morske poti iz Anglije na Vzhod,
poti, ob kateri stojte Suez, Indi-
ja, Singapore, Avstralija in No-
va Zelandija. Mislijo, da bo Ve-
lika Britanija iz dosedanje svo-
je obrambe hitro prešla v napad
tudi na tem odseku. Prva akci-
ja bo tedaj naperjena proti oto-
lju Dodekaneza. Izid tega preva-
ga nastopa na Sredozemskem
morju bo odločilen za nadaljnje
uspehe držav, ki se borita na
Sredozemskem morju za nadod-
last.

IZ DOMOVINE

— Zaradi nesrečne ljubezni v
smrt. V Rušah so našli v poste-
li mrtvega 22 letnega Leopolda
Ranerja, ki si je v samomoril-
nem namenu pognal iz samokre-
sa kroglo v desno sence. Vzrok
je bila nesrečna ljubezen.

— Ogenj v Fokovcih. V pri-
jazni prekmurski vasi je polno-
čni ogenj, ki je nastal v seniku
posestnika Karoline Lanjškeko-
ve, spravil pokoncu vse vašča-
ne. Poslopje, napolnjeno s se-
nom, je bilo naenkrat v ognju
in je kljub napornemu reševa-
nju gasilcev pogorelo do tal. Ob
hudem vetru je pretila nevar-
nost hiši, ki pa so jo gasilci ob-
varovali pred uničenjem. Škoda
je 27.000 din. — Vzrok požara
še ni rezekam.

— Svojevredni lovski rekord.
Zakupnik lovišča občine Selo v
Prekmurju g. Franc Jakiša iz
Ivanec je v zadnjih dveh letih
ustrelil v lovišču točno 40 li-
sic, kar je vsekakor znaten lov-
ski blagor.

— Zarubljeno živino sta spravi-
la na varno, da bi jo skrila
pred dražbo, zakonca Franc in
Marija Jelen iz Križevcev pri
Ljutomeru. Pred sodoškim okro-
žnim sodiščem sta bila obsojena
na občno kazen.

MALI OGLASI

Delavca išče

Išče se delavca za na farne;
razumeti se mora na delo in
znati mora ravhati s konji.
Zglašite se pri Krist Kalin,
16002 Saranac Rd. (42)

Income Tax!

Letos mora vsak grocer, me-
sar, gostilničar, prodajalec sla-
sič, prodajalec obuvala, trgovec
z modnim blagom itd, izpolniti
takozvano polo za dohodninski
davek, tudi če je lansko leto ni-
ste izpolnili. Vsak trgovec, ki
ima prometa dva tisoč ali več in
vsak delavec, ki je zaslužil osem
sto ali več, mora izpolniti te po-
le. Oženjeni so prosti davka do
dva tisoč dolarjev in za vsakega
otroka pod 18. leti po \$400. Sam-
ski so pa oproščeni za \$800 za-
sluška. Te pole in vsa pojasni-
la dobite pri dobrom znanem iz-
vedencu

Marian Mihaljevich

6424 St. Clair Ave.
(Feb. 6,7,12,14,18,21,25,28)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebšnine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
(Henderson 2978)

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

Special PHILCO Offer!

Take advantage of this great opportunity!
An offer that only Philco, the World's
Largest Radio Manufacturer, could make.
Come in now while limited quantity lasts!

\$25 PHILCO HOME RECORDING UNIT

included in this offer

Make records at home of personal perfor-
mances, singing, playing or speaking. Record
children's voices. Make per-
manent records of radio pro-
grams. Mail "voice letters."
Yours with this Philco Beam
of Light Radio-Phonograph.

PHILCO 608P

Reg. Price 139.95
Home recording 25.00
20 records 7.00

Total 171.95
Yours for only
139.95
and your radio
Drugs male radios dobite od \$9.95 naprej

Norwood Appliance & Furniture
3104 St. Clair Ave. 219 E 12th St.
JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

V BLAG SPOMIN

desete obletnice smrti nepozab-
ljenega sina in brata

Louis J. Milavec

ki nas je za vedno zapustil dne
18. februarja 1931

Deset let hladni grob Te krije,
Tvoj spomin nam žalosti srce,
Dragi Louis, srce nam ponavlja,
spavaj v grobu Ti sladko.

Zalujoče:
MATI in SESTRE
Cleveland, O., 18. feb., 1941.

Buy on Our
**EASY
TERMS**

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIZ

Simon jo je spremil do mostu in spotoma sta spregovorila samo nekaj besedi o vremenu in gospodarstvu — ponavljala sta iste stvari, ki sta si jih bila povedala že doma v izbi. Simon je voščil lahko noč — nato pa je nenadoma vprašal:

"Ali veš, Kristina — kaj bi bil Gauteju zalega storil? Fant je tako hud name."

"Gaute?" je začudeno vprašala.

"Da, ali nisi opazila? Izogiba se me — kadar se pa le srečava, skoraj ust ne odpre, če mu kaj rečem."

Kristina je zmajala z glavo; ne, tega ni bila opazila, "najbrž si mu v šali rekel kaj takega, kar je napačno razumel, saj je še otrok —," po njenem glasu je spoznal, da se smešlja; tedaj se je nasmehnil: "Ne spominjam se kaj takega —"

S tem je še enkrat voščil lahko noč in odšel.

Na Jorundgaardu je bilo povsod tiho. Soba je bila temna in žerjavica na ognjišču pokrita s pepelom. Bjorgulf je ležal buden na postelji in povedal, da je že dolgo tega, kar so oče in bratje odšli z doma.

V zakonski postelji na drugi strani sobe je ležal Munan sam in spal —. Ko je Kristina legla, ga je vzela v naročje.

— Tako težko je govoriti z Erlendom o tej stvari, če sam tega ne čuti. Da ne sme jemati starejši sinov v gozd, ko je vendar na dvoru več kot preveč dela —

Da bi Erlend sam hodil za plugom, tega se gotovo nikdar ni nadejala. Saj bi pa tudi le s težavo izoral pošteno brazdo. Tudi Ulfu bi ne bilo preveč po volji, če bi se Erlend začel vtikati v gospodarstvo na dvoru. Toda sinovi ne morejo tako doraščati, kot je nekoč smel njihov oče — da bi se učili sukati orožje, gonili divjačino in se dreveli na svojih konjih — se sklanjali nad šahovnico v družbi kakšnega duhovnika, ki mora viteškega sina z zvijačo in premetnostjo naučiti nekaj latinščine, pisanja, petja in brenkanja na strune. Kristina je imela na dvoru le malo služinčadi, ravno zato, ker je mislila, da se morajo njeni sinovi že v otroških letih privaditi kmetiškemu delu. Viteštvo se zdaj Erlendovim sinovom ni nič kaj obetalo.

Toda Gaute je bil edini izmed fantov, ki je imel veselje do takega dela. Rad je delal — toda imel je šele trinajst let; človek ni smel pričakovati nič drugega kot to, da tudi on rajši spremlja Erlenda, če ga oče povabi s seboj —

Bilo pa je težko spregovoriti z Erlendom o teh stvareh. Kajti trdno je bila sklenila — da svojemu možu nikdar ne bo rekla besede, iz katere bi mogel čutiti, da mu zameri njegovo vedenje ali da se pritožuje nad usodo, v katero je pahnil sebe in svoje sinove. Na ta način pa ni bilo lahko, opozoriti očeta na to, da se morajo njegovi sinovi navaditi delati tukaj na njihovem dvoru. Če bi vsaj Ulf kaj spregovoril o tem, je pomislila —

Ko so gnali čredo s spomladanske planine gori na Hovring, je šla Kristina z njimi v gorovje. Dvojkov ni hotela vzeti s seboj. Imela sta zdaj skoraj enajst let ter sta bila najbolj nepokorna in svoeglava med njenimi otroki; Kristina ju je le s težavo krotila, kajti bila sta dva vedno vleka drug z drugim. Če se je kdaj pripetilo, da je imela

Ivarja samega pri sebi, je bil čisto priazen in poslušen, Skule pa je bil nagel in prepirljiv — a kadar sta brata tičala skupaj, je Ivar rekel in napravil vse, kar je oni hotel.

II

Še zgodaj jeseni je Kristina nekega dne okoli tretje ure popoldne odšla iz koč. Pastir ji je nekoč pravil, da je nekoliko bolj spodaj na pobočju blizu potoka na neki jasi v gozdu vse polno lučnika.

Kristina je našla tisti kraj: strmo pobočje, na katero je pripelalo sonce — bil je ravno pravi čas za trganje teh cvetic. Stale so na gosto med skalami in krog sivih tršev — visoka, svetlo rumena stebela, bogato posejana z odprtimi drobnimi zvezdicami. — Kristina je peljala Munana v grmovje, kjer je lahko trgala maline in odkoder ni mogel uiti, ne da bi mu kdo pri tem pomagal. Psu je velela, naj ostane pri njem in ga čuva. Nato je potegnila nož iz tulca in začela rezati lučnike, oziraje se pri tem zmeraj nazaj k otroku —. Lavrans je hodil z njo in tudi rezal cvetlice.

Tu gori je bila vedno v strahu in skrbeh za svoja mala dva. Sicer se škrtov ni več tako hudo bala. Planšarije so bile večidel že zapuščene, Kristina pa je nameravala ostati tu gori do Mallega šmarna in še dlje. Ponoči je bilo zdaj resda že temno in zoprn, kadar je pihal veter — človeku je bilo kar tesno pri srcu, če je moral še pozno zvečer venkat. Ampak doslej je bilo vreme tako čudovito lepo — in spodaj v dolini je bila to leto suša in paša zelo slaba. Zato bodo morali ostati hlapci do pozne jeseni in zime tu gori — in oče je nekoč dejal, da še nikdar ni opazil, da bi bilo pozimi na njihovi planini strašilo —

Kristina se je ustavila pod samotno smreko sredi strmine, stala tamkaj in držala roke križem prek težkega bremena cvetličnih stebel, ki ji je počivalo na laktih. Odtod je bilo videti navzgor po dolini, je bilo videti kos dovrške srenje. Žitno snopje je bilo na mnogih mestih zloženo v stoge zunaj na polju. Tudi tam so bili travniki rumeni in od sonca opaljeni. Sicer pa v tej dolini nikdar ni zares zeleno, se ji je zdaj zazdelo — ne tako zeleno kot v Trondhjenu —

Da — hrepnela je nazaj po domu, ki so ga nekoč imeli tamkaj — po dvoru, ki je ležal tako visoko in gosposko na širokih nedrih gore, hrepnela je po njivah in senožitih, ki so se razprostirali daleč naokrog, vse do bukova v zaseki, ki je segala do jezera na dnu doline. In po stranem razgledu čez nizko, gozdnato hribovje, ki se valovito dviga in spušča proti jugu k dovrskim goram. In po trati, kjer je poleti stala tako visoka trava, in je vsa rdeča od rdečega cvetja ležala pod rdečim večernim nebom, po otavi, ki je bila jeseni tako sočno zelena —

Da, včasih je zahrepnela celo fjordu —. Rečno ustje v Birg-siju, nabrežja s čolni in ladjami, ladjedelnice, vonj po katranu, ribiških mrežah in morskimi vodi — vse to, kar ji je bilo tako zoprn, ko je prvič prišla na sever —

Tudi Erlend si gotovo želi tega vonja, morja in morskega vetra —

Pogrešala je vse tisto, o čemer je nekoč mislila, da jo utruja — veliko gospodinjstvo, tro-

pe služinčadi, bobnenje, kadar so Erlendovi možje z ženketajo-čim orožjem in rožljajočo konjsko opremo prihajali na dvorišče — tuje ljudi, ki so prihajali in odhajali ter prinašali na dvor važne vesti zunaj z dežele in drobne novice o ljudeh po dolinah in mestih —. Zdaj je čutila, da je v njenem življenju postalo vse tiho, odkar je vse to umolknilo —

Mesto s cerkvami in samostani ter s pojedinami v mestnih hišah bogatašev —. Želela si je, da bi s hlapcem in dekle, ki bi šla za njo, stopala po ulicah, hodila po lopah trgovcev, da bi izbirala in zametala, da bi se vozila na krov širokih ladij zunaj na reki, kjer bi nakupovala: angleške platnene klobuke, tenke koprene, lesene konjiče z viteži na njih, ki so suvali s kopji, če je človek potegnil za vrstico. Misli-la je na livado zunaj mesta pri Nidareidu, kako je nekoč zahajala tjakaj z otroki, ogledovala izurjene pse in medvede potujočih glumačev, kupovala medene kolače in orehe —

In tako močno jo je včasih prišlo, da bi se zopet enkrat nališpala —. Svilena srcaja in tenka, voljna ruta. Brezokavni vrhnji plašč iz svetlo modrega žameta, ki ga ji je bil Erlend kupil tisto zimo pred nesrečo. Obrobljen je bil s hermelinovim krznom, krog globokega izreza na prsih in krog širokih razporkov za roke, ki so segali prav do bokov, tako da je bilo spodaj videti pas.

Vmes pa je hrepnela po — oh ne, saj mora biti pametna in vesela dokler ji ne bo treba imeti novih otrok. Ko je bila jeseni po velikem klanju zbolela — sicer pa je najbolje, da se je zgodilo, kot se je potem zgodilo. Nekoliko pa se je le jokala zaradi tega prve noči po tistem —

Zakaj neskončno dolgo se ji je zdela, odkar je zadnjič imela dojenčka. Munan je imel šele štiri zime — toda morala ga je izročiti tujim ljudem, še preden je bil leto dni star. In ko ga je dobila nazaj, je že hodil in govoril in je ni poznal.

Erlend. O Erlend. Vedela je: na dnu srca prav dobro ve, da ni tako — ravnodušen — kot se dela. On, večno nemirni — je zdaj tak, kot da je vedno miren. Kot mora vodna struja, ki nazadnje zadene ob strmo gorsko steno zaviti v stran in ponikniti v močvirju, da ostane od nje le še tiha mlaka s šotovino naokrog. Na Jorundgaardu živi tjavendan, nič ne dela in ima zdaj drugega izmed svojih sinov za tovariša v brezdelju. Ali pa hodi z njimi na lov. Včasih odide, da osmoli in popravi katerega od čolnov, ki jih imajo v gorovju na vodah, ki so bogate z ribami. Ali pa skuša ukrotiti kakšnega mladega konja. Toda s tem nima nikoli sreče — je vse preveč nestrpen —

Sam samcat hodi okrog in se

dela, kot bi ne opazil, da si nihče ne želi njegove družbe. Sinovi posnemajo očeta. Priljubljeni niso, ti prišleki, ki jih je bila zla usoda prignala v to dolino in ki sedaj še zmerom tako ošabno in odljudno pohajajo tod okrog, ne da bi se zmenili za tukajšnje navade in ljudi. Ulf Haldorsson pa je naravnost nepriljubljen — na vsa usta porogljivo govori o kmetih iz doline, češ, da so zabiti in da ne poznajo sveta; ljudje, ki niso vzrasli kje ob morju, sploh ljudje niso —

In on sama — vedela je, da tudi ona nima kdo ve kaj prijateljev v domačem kraju. Zdaj ne več —

Kristina se je vzravala v svoji kot mah rjavi obleki iz debele volne in si z roko zasenčila oči proti zlatemu toku popoldanskega sonca —

Kakor skozi špranjo je zagledala košček doline vzdolž belo zelenega traku reke, in nato gnetoča se telesa gora, eno za drugim, sivo rumena od grušča in lišajev, daleč noter, dokler se ledeniki in oblaki v skalnatih zasekah in prepadih niso zlili v eno. Ravno nasproti nje je greben Brane molil svoje koleno naprej in zoževal dolino. Reka je morala v svojem teku delati ovinek; prav gori do nje je prihajalo njeno daljno grmenje, ko se je tako globoko spodaj prebijala ter grgrajoč in penec se drla od sklada do sklada. Prav nad grebenom gore, pokrite z lišaji, sta valovila mogočna Sinja vrhova, ki ju je bil njen oče nekoč primerjal z ženskimi nedri.

Erlendu se mora pač zdeti, da je tukaj vse zaprto in zoprn — da človek težko diha —

— Nekoliko dalje na tem pobočju je nekoč videla vilo, ko je bila še otrok —

Nežen, mehak, lep otrok z bujnimi svilnatimi lasmi okrog oblih, rdečih in belih lic —. Kristina je zaprla oči, obrnila svoj

od sonca ožgani obraz proti valovju svetlobe. Mlada mati z nedri, napetimi od mleka, in s srcem, po porodu prekopenim in rodovitnim kot na novo izorana njiva — pač. Za ženo pa, kakršna je ona, gotovo ni nobene nevarnosti; ni ga bitja, ki bi jo hotelo potegniti k sebi pod zemljo. Gorskemu kralju bi se gotovo zdelo, da se njegov poročni zlati okras slabo poda tako shirani in mršavi ženski; Huldra ne bi hotela položiti svojega otroka na njene izsušene prsi. Čutila je, da je trda in suha kot korenina pod njeno nogo, ki se ovija okrog kamena in se ga krčevito oprijemlje. Prav tedaj je trdo pritisnila s peto nanjo.

Dečka, ki sta prišla k njej, sta hitro začela oponašati mater, na vso moč sta brenila korenino in nato vneto vprašala: "Zakaj delaš to, mati?"

Kristina je sedla si položila lučnike na krilo in pričela smu-

Slika nam predstavlja novega grškega premierja Aleksandra Korizisa, ki je nasledil pokojnega Johna Metaxasa. Korizis je bolj konservativnega naziranja in je ravno nasproten idejam pokojnega Metaxasa. V balkanski vojni 1912 je bil kapetan v grški armadi.

Ker se Willkie ni preskrbel s potrebno helmo in plinsko masko, zato mu jo je preskrbel angleški minister domače obrambe Herbert Morrison. Slika je poslana iz Londona.

kati odprte cvetove v košarico. "Ker mi je čevljev prste žulil," je odgovorila čez toliko časa, da se dečka mista več spominjala, kaj sta bila vprašala. Toda še zmenila se nista za to — saj sta bila vajena tega, da je bila mati kakor gluha, kadar sta jo ogo-varjala, ali pa da se je šele tedaj vzdramila in odgovorila, ko sta sama svoje vprašanje že pozabila.

Lavrans je pomagal smukati cvetje s stebel; tudi Munan bi bil rad pomagal, vendar je pri tem cvetne češulje samo raztrgal. Zato mu je mati vzela ste-

bla iz rok, ne da bi bila brez nejevolje, samo vsiljena v svoje lastne misli, lu nato sta se pričela dehati in z golimi stebli, ki je la Kristina pometala prahati drug po drugem.

Tako sta prav ob njenih uganjala svoje norčije stina je ogledovala okrog volasi otroški glavici. Da si bila še vedno zelo ponjuni lasje so bili skoraj svetlo rjave barve, pa v mogla mati po majhnih njih znamenjih in izmeničitjujočih potezah spoznati bosta nekoč zelo različni

Reševalci v Londonu raziskujejo razvaline londonskega hotela za morebitnimi žrtvami bombnega napada.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporná organizacija v Ameriki. Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premožanje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 122.55%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši steni in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI.

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate za dobo od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši